

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **B. H. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. OAM-163/BA-BA07-BA04-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 21. 5. 2024 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zastavena

podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť žalobce vzal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.

2. Žalobce má za to, že byl v předcházejícím řízení zkrácen na svých právech, když žalobce vydal napadené rozhodnutí dne 7. 2. 2024, ale doručil mu jej až dne 6. 5. 2024, což je v rozporu se zákonem o azylu i správním řádem. Dále žalobce uvedl, že ke zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu došlo omylem, neboť nerozuměl pojmu „dobrovolný návrat“ a pod psychickým tlakem ze zajištění nevěděl, co podepisuje.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu a konstatoval, že z něj neplyne žádná okolnost, která by nasvědčovala tomu, že žalobce byl pod psychickým tlakem, když vzal svou žádost o mezinárodní ochranu zpět.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 2. 2. 2024, dne 6. 2. 2024 se žalobce dostavil na pohovoru v Zařízení pro zajištění cizinců Balková k předání rozhodnutí o zajištění v ZZC, přítomen byl tlumočník z vietnamského jazyka. Během předání rozhodnutí o zajištění bylo zjištěno, že žalobce je negramotný, neumí číst ani psát, komunikace ve vietnamském jazyce proběhla bez problému.
5. Dne 7. 2. 2024 žalobce sdělil zaměstnanci žalovaného, že chce vzít žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět, neboť se chce vrátit do Vietnamu v rámci programu dobrovolných návratů a již nemá zájem o mezinárodní ochranu. Vzhledem k tomu, že žalobce je negramotný, bylo zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany sepsáno na počítači a následně celé přetlumočeno do vietnamštiny telefonicky tlumočnicí p. P. N. T. V textu zpětvzetí je výslovně uvedeno, že žalobce bere žádost zpět dobrovolně a z vlastního rozhodnutí a že řízení o udělení mezinárodní ochrany bude zastaveno. Žalobce souhlasil a podepsal zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
6. Následně dne 7. 2. 2024 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán v souladu s § 25 písm. a) řízení zastavil, neboť žalobce vzal svou žádost ve věci mezinárodní ochrany zpět. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno osobně dne 6. 5. 2024.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 21. 10. 2024.
8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný rozhodl v souladu se zákonem o azylu, když dle § 25 písm. a) zákona o azylu se řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže žadatel vzal žádost ve věci mezinárodní ochrany zpět. Ze správního spisu vyplynulo, že zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu bylo **iniciováno** žalobcem, který své pohnutky k tomuto jednání vysvětlil žalovanému tak, že se chce vrátit do Vietnamu v rámci programu dobrovolných návratů. Žalovaný, vzhledem ke zjištěné negramotnosti žalobce, přijal speciální opatření, text byl česky sepsán, poté byl žalobci telefonicky přetlumočen do vietnamštiny. Následně žalobce zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu podepsal. Byly tedy splněny podmínky pro zastavení řízení o udělení azylu podle § 25 písm. a) azylového zákona.

9. Žalovaný v době vydání napadeného rozhodnutí vycházel z jednání učiněného žalobcem a prostřednictvím tlumočnicka zabezpečil, aby byl pro žalobce jeho projev vůle srozumitelný. Zákon žalovanému neukládá povinnost ani oprávnění, aby v případech zpětvzetí žádosti prováděl šetření, z jakých důvodů tak žadatel o azyl učinil. Žalovaný je naopak povinen respektovat projev vůle žadatele o azyl (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Azs 388/2004-70 ze dne 7. 9. 2005).
10. Žalobce dále namítl, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí dne 7. 2. 2024, ale doručil mu je až dne 6. 5. 2024, což je v rozporu se zákonem o azylu a správním řádem. Žalobce nikterak nespecifikoval, jak byla dotčena jeho veřejná subjektivní práva. V této souvislosti krajský soud připomíná, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.
11. Z žalobních tvrzení není vůbec zřejmé, v čem byl popsáním jednáním žalovaného zkrácen na svých právech. Krajský soud má proto za to, že ačkoli žalovaný s doručením rozhodnutí skutečně prodléval, z pohledu žalobních bodů se nejedná o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

12. Jelikož soud žalobní námitky důvodnými neshledal, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. října 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce